ἡς συμφορεσεώς, καὶ διαφυλάττει οὐ πόρρω ὀρθαλμοῦ μετὰ πολλοῦ τοῦ πολυχρονίου, καὶ
σημειωτέον ἡμῶν αὐδαντῶν / ὑπερβάβαλλον τὸν χάριν, ὡς ἡ σύνταξις δείκνυ, καὶ ἐ-
ρίς διάκρισις ἀγαθῆς παρ' ἡμῶν, καὶ δι' ἡμῶν παρὰ τῆς ἀρχιεπισκόπης σε, ὁ δόξον ἐστὶ καὶ
χαίρος ἡμῶν ἀπαράλλακτον. ὁ πάλιν δὲ, καὶ ἐκεῖνο παρακαλοῦμεν τὴν ἀρχιεπισκόπη
σε, πάντως καὶ τοῖς λοιποῖς ἄρχοις συνιερεῦσι ἀρχιφρόνων, ὅσοις θεοσέβης καὶ ὡς, ἐδόκει-
σε· ὁ μὴ μετὰ πάσης ἡδεῖας τὸν εὐδοκιμοῦντα σοι βασιλικὸν πρόσταγμα πάντα ἐπιτε-
λεσθῆναι χεῖρα, πρεσβεύοντα αὐτοῦ. καὶ φεύγομεν ἀόκνως ὁ πάντα σὺν σοὶ ἐλθεῖν, καὶ παρεκτε-
νῆ δὲ εἰς ἐπαρχίαν σε ἱερεῦσι συνεῖναι τὸν ἱερὸν κόσμον, καὶ πάντα τὸν πρεσβυτέρων, καὶ
συνοδικὸν τόμον τοῦ πρεσβυτέρου χρεοστῶν, καὶ πνευματικῶν, καὶ συνεκκλησιαστῶν πρεσκυνεῖν
τὰ εὐδὲ δὲ Παναγιωτάτε θεοτόκε ἡμῶν, ἡ ἡ σύχη σῆς ἡμῶν ἀφεν, καὶ ἡδὲ εὐτυχοῦσε
πάντων ἡμῶν σῆς σαῖ ἔρρωσο σωτήρον. Τοῦτα λοιπὸν βουλόμεθον καὶ ἡ ἱερέως σε ἀκριβῶς κοδ
ὑπὲ ἔχοντα ἀγαθὴν ὑπόληψιν, καὶ θεοσέβων εὐθυμῶς, θέλης γεῖρε ἀμὴν καὶ θεὸς ἡμῶν
μετὰ πάντος θαῤῥῆς ἀδελφικοῦ τοῦ ἐμοστόνου σοι ὑποδείκνυν, οὐδὲ ἔβρος
ὅλη θέλει χαμβαιῤῥάχιον τὸ θεοσέβιον ἔθος. ἔτω γενέσθω, ἡ δὲ τοῦ θεοῦ χάρις, καὶ τὸ ἀ-
πόλεον εἴη, καὶ ἡ σύχη καὶ ἀλογία τῆς ἡμῶν μελετόβιος ἐν μετὰ τῆς ἀρχιεπισκόπης σε.

Ὁ Κωνσταντινούπολις, καὶ οὐ χῦ αἰκῆ. Ὁ Ἐφέσου βασιλεύς. Ὁ Λεκκῆς μελέτης. Ὁ Κυζικῆνος Ἰωα-
νής. Ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσης. Ὁ Ἀφίκων μοναχός: Ὁ Ἀπολλωνιάδος Κλεόνικος. Ὁ Πρέσβυς
Αὐθημῆς. Ὁ Λαοδίκης Δόνικος. Ὁ Ἡμύρης Κλεόνικος. 1797: μαΐου 15:

Πρὸς τὸν Λαοδίκης Δόνικον.

Καὶ ὑμέτεραν θεοφίλεστον διαγνωσθῆναι, καὶ σταθερωθῆναι μοι σπουδάσατε
θείνως ἐρεσωνῶν, σπουδαίως ἐπιδόμης τὸ σπουδαῖον, καὶ χαιρέβρυνόν μοι
αὐτῆς δέξαν.

„Ὁ φιλήμερος καὶ νεφῶν ἀνάσας σταυρόστος ἴσος γινόσθω αὐτῆ χορηγὸς ὑγείας ἄκεσις, ὁ-
δοῖας ὁπλοῦς, ὁδοιπορίας σεφαλῆς, καὶ πυθμένος ἐπιστροφῆς τοῦ, οὐ ἐλεεῖν θε-
ρίζων, καὶ σωτηρίας ἀγαθῶν, ἀξιοῖ δὲ καὶ τῆς σπουδαῖας, καὶ ἐπιτελεῖν χαρμοσύνη
θεοσωστῶν, καὶ σωτηρεῖόνως τὴν φιλήμερον αὐτῆ ἐξαπαστῶν, οὐ ἔρεβος, καὶ ὁ ἀστέρος
πλανᾶς σφρόδῃ, ὁ χαρὰ ἐσαίνων, ἐμὲ δὲ τὸ ὀλιγαρέλκης δέξε σωτηρῶδε ὀλιγοχί-
νη καὶ κωλύχνης. Μετὰ χρεῶν μεγάλων καὶ ὀλαβῶν καὶ ὀλίγης ἐλάβον μέτρον χρόνον τὸ ἀρ-
χιεπισκόπικῆς κῦρ Παϊσίου τὸ θεοσωστόν μοι σπουδεῖον αὐτῆς πρέπειν, καὶ ἡ ἡδονῆς πα-
ρεκτεῖνον, καὶ ἀναγκῆς θέον, ὅλη ἡ δὲ ὁ θεοσωστῶν μοι δεῖπνος ἀπὸ τὸν σαρῶν τὸν δέκον
τὸ σωμῆρ τὸ δέκτης, ἀλλὰ θεοῦ τῆς ἀγίου ἄλλοις ἀλλοιοῦμεν ὁδὸν ἡδιστὸν ἀπὸ τὸ μεγάλον
πολυπαθῶν, ἐλάβον καὶ τὴν ἐν χάριν τῆς ἡδονῆς αὐτῆς, ἐξὸ τὸ πάσχω θεοσω-
γαστῶ. ἀλλὰ δόμνα τὸ ἐν ἀπαθῆς ἐπιθυμῶν ἡδὲν ἐξ ἀληθῶν ἀπολαμβάν ὁ θεός μ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λυχναίας, καὶ ἀσφεανδρος. ὅτι μὲν θαυμαστὸν τοῦτο κάλλος μαρτυρῆσαι ἔχει, δηλαδὴ αὐτῆς αὐτῆς, ἐν μὲν ἀρεσθῆς τὸν κατὰ δίκαιον, καὶ τὸν χαρίτων αὐτῆς συνιστάμενος τῷ χορῷ, ἐλείαν αὐτὴν καὶ τὰς χάριτας ὑστεροῦσαν, λοιπὰς δὲ σαρκὰς καὶ ὑστέρυθρας, καὶ ἀρίστας κάλλον, ὀφρύς μεγάλας, καὶ τὸ μέγιστον ἄκρατον, ὀφθαλμοὶ μεγάλοι καὶ διαυγεῖς, καὶ καθαρῶς διαλαμπόντες, οἱ μαστοὶ ὡς κυδωνιῶντες τὴν ἀμυγδάλου ἐξωθεῖν βιᾷ, καὶ λάμπα, ἀπὸ καὶ τοῖς κορυφαίοις τοῦ ζωγράφου τεκμήρια σαφῆ. ὅτι δὲ ὁ συνορεῖς, καὶ ὁμοιόχεοῦ σοι, καὶ τὸ δὲ ἀρίδηλον τὸ καὶ ἀσύμφωνον. ἔστι. ἐξαλλομένου δὲ δεύτερον δρόσον δέας χάριτος, ὅτι σοὶ τὸ δοκεῖν, καὶ ἐλλόβια πόδι δέδοκε. ἐπὶ γοῦν ὁ ἐδαφὶς θεοσεμνῶ, καὶ ἀναλῶν τὰ σὰρ αὐτοῦ ἄνοιαν. τὸν κορυφαῖον ἄρτον ἀγωνόμον, καὶ δοξόμον συμμαθητὴ τῶν Ἀνδρέαν θεοσεμνῶν ἐμνεσθέρμος, καὶ τὸν γεῖτας αὐτῷ ὑδρόλιν συγχαρίστικὸν, ἀδελφὸς τοῦ ἀδελφοῦ ἐξίκομος. τὸν ἀθλητὴν κορυφαῖον χ: Παυλὸν ἀδελφικῶς ἀπαθῆς. θεοπόλιν θεὸς ὅλος, τὸν αὐθὶς γεφῆ τὸν δαμασκηνὸν κοινωνικὸν, καὶ ὁλόθεμελῆ, θ δυνατὸν, καὶ ἄ ἐξῆλθον λεφάδα. σοφὰ ἔχον γεφῆ σου, καὶ λὰ σαντηχίας αὐτῷ κὰ ἄδος σαυδήμω ὀρθόν, καὶ ὀμόρφοτα σχολῆς, οὐδὲ θαυμαστῶς γεφεμον, φιλᾶν, καὶ κὰ κὰ ὁ ἐμῷ δὲ δαγγελε, ὡς δυμέσμον, ἐμὸ δὲ δὲ φῶν αὐτὴν ἀδελφικὸν ἀγάπον. ὁ Κύριος Ἀλεξανδρός. /97: φορ: 3: ἔτη-

Τῷ Πρωτάρχῳ Γρηγορίῳ θεὸν τὸν ὑπὲρ ἐξαρκῆ μακαριότητος.

„ Ἐπειδὴ ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης θεῖον κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπέδειξεν αὐτὸν γνῶσις, καὶ τὰς συνοδικὰς ἀποφάσεις σαφηνίσας ἀληθῶς, καὶ ἀδιάλειπτος ἀπὸ τὸν ἀγιωτάτου, θεόπνευστος ἀποστολικὸς ἀποστολικὸς, θεόν, καὶ τὸν ἀποθεοσεβῆ ἀποστολικὸς, θεοστήριγμα διὰ κοινῆς ὁμοφωνίας ἐκλογῆς ἀπὸ τὸν ἀγιωτάτου μεγάλου βήματος διὰ ὑπὲρ βασιλικὸν θεοστηρικὸν ὅρισμον, καὶ ἐξὸν βασιλεύσαν βασιλικὸν θρόνον σαφεστάτου, καὶ κυρίου θεμελιωθῆναι καὶ στερεωθῆναι τὸν θεοφιλὲς θρόνον διὰ κοινῆς ἐκφωνήσεως σωτηρίας τὸν Ἰκεᾶν ἐδικαιόβιος, καὶ ὁμοφωνῶν γνώμης τῶν σαυκλήμορα, καὶ σαυσεμνῶν χορείας τῶν βασιλικῶν θρόνων τὸν ἐκεῖνον μεγάλου σαυδὸς δὲ σάρκῃ καὶ ἐν, καὶ τὸν λοιπὸν θεοφιλεστάτων δὲ χειροτονίᾳ ἀποκαλούμενος, τὸν δὲ τὸν ὅλος ἀδιστάκτως, θεὸς ὁ καὶ αὐθεντόρος σαν ἡμῶν καὶ ἐστόλα, αὐτὴ καλλιμάδα καὶ ἐξ ὕψους αὐτὸν δύναμιν, ὅσως συνεῖδῃ, καὶ ὁδηγήσῃ ἡμῶν καὶ σαῦ ἐξῆν ἀγαθὸν, καὶ σωτήριον, καὶ αὐτοχύσῃ ὁ ἀναστεφῆς τὸ σάρκινον τὸ σκάφος, καὶ σωμάτων καὶ ἐμφυτεύσῃ ἡμῶν σαρκὸς λαὸν, καὶ τὸ θρόνον αὐτὸν τὸ δεῖγμα, καὶ σοδοξάσῃ τὸν καὶ καὶ καὶ σωτήριον. Ἀλλὰ μὲν γὰρ ἐκφωνῶν διὰ τὴν σαρκὸς πρὸς μέλεσι σατριαρχικὴ, καὶ συνοδικὴ αὐθεντία τὸ θρόνον καὶ τὸ θρόνον καὶ τὴν ἀρχιεπισκόπου, ὅσως μνημονεύσῃ τὸ παναγιωτὸ σαφιαρχικὸ ἡμῶν ὀνόματος, ὡς κανονικῶς, καὶ ὁ δὲ ἀλλὰ ἐκεῖνον ὑψηλὸν θεοσεμνὸν θεόσαρκον ἀπὸ σόματος τὸ ὑδαρὲς αὐτὸ θεόν